

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 25-11-2012

Lễ Chúa Kitô Vua vũ trụ

Năm B

Đứng về phía sự thật

LỜI CHÚA: Ga 18,33b-37

Khi ấy, Philatô trở vào dinh, cho gọi Đức Giêsu và nói với Người: “Ông có phải là vua dân Do Thái không?” Đức Giêsu đáp: “Ngài tự ý nói điều ấy, hay những người khác đã nói với ngài về tôi?” Ông Philatô trả lời: “Tôi là người Do Thái sao? Chính dân của ông và các thượng tế đã nộp ông cho tôi. Ông đã làm gì?” Đức Giêsu trả lời: “Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu Nước tôi thuộc về thế gian này, thuộc hạ của tôi đã chiến đấu không để tôi bị nộp cho người Do Thái. Nhưng nay Nước tôi không thuộc chốn này”.

Ông Philatô liền hỏi: “Vậy ông là vua sao?” Đức Giêsu đáp: “Chính ngài nói rằng tôi là vua. Tôi đã sinh ra và đã đến thế gian vì điều này: đó là để làm chứng cho sự thật. Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi”.

SUY NIỆM

Từ sau vụ nổ big-bang, vũ trụ được thành hình, và càng ngày càng bành trướng. Trái đất chỉ là một hạt bụi nhỏ xíu trong vũ trụ, nhưng nó lại lớn lao vô cùng, vì là hành tinh được Thiên Chúa yêu thương và cứu chuộc. Con Thiên Chúa đã ghi dấu chân mình trên mặt đất, đã sống trọn phận người bên cạnh nhân loại anh em. Mừng lễ Đức Giêsu Kitô là Vua vũ trụ, chúng ta được mời gọi ngắm nhìn trái đất tròn. Đây là vũ trụ của hơn 7 tỉ người đang sống. Vũ trụ này sẽ đi về đâu? Lịch sử này sẽ đi về đâu? Tất cả sẽ được hội tụ và biến

(xem tiếp trang 2)

**Mục tiêu của phong trào đại kết
là hiệp nhất các Kitô hữu**

WHĐ (17.11.2012) – Sáng thứ Năm 15-11-2012, Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI đã tiếp kiến các thành viên và các cố vấn của Hội đồng Tòa Thánh cổ võ sự Hiệp nhất các Kitô hữu đang nhóm họp Hội nghị Khoáng đại tại Roma về chủ đề “Tâm quan trọng của đại kết trong công cuộc Tân Phúc âm hóa”.

Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI đã đề cập đến mối liên kết chặt chẽ giữa công cuộc Tân Phúc âm hóa và nhu cầu vượt qua những chia rẽ vẫn còn tồn tại giữa các Kitô hữu.

Đức Thánh Cha nói: “Chúng ta không thể đi theo con đường đại kết đích thực mà lại không nói gì đến cuộc khủng hoảng đức tin tác động đến nhiều vùng rộng lớn trên thế

giới, cả những nơi mà lời loan báo Tin Mừng đã được đón nhận đầu tiên và những nơi mà đời sống Kitô giáo đã phát triển mạnh mẽ trong nhiều thế kỷ. Mặt khác, chúng ta cũng không thể bỏ qua nhiều dấu chỉ cho thấy vẫn luôn có một nhu cầu về tâm linh, thể hiện theo nhiều cách khác nhau. Sự nghèo nàn về tinh thần của nhiều người đương thời với chúng ta, những

người không còn cảm nhận được sự vắng mặt của Thiên Chúa trong cuộc sống của họ chính là một hình thức trống vắng, đặt ra một thách đố cho mọi Kitô hữu.

Đức Thánh Cha nói thêm: Trong bối cảnh này “chúng ta là những người

(xem tiếp trang 2)

Công bố Sứ điệp Ngày Giới trẻ Thế Giới lần thứ 28

WHĐ (18.11.2012) – Ngày 16-11-2012, Tòa thánh Vatican đã công bố Sứ điệp của Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI cho Ngày Giới Trẻ Thế Giới (GTTG) lần thứ 28, sẽ được tổ chức vào tháng 7 năm 2013 tại Rio de Janeiro, Brasil. Sứ điệp mang chủ đề: “Hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ” (Mt 28,19).

ĐTC mời các bạn trẻ trên toàn thế giới tham dự Ngày GTTG. Ngài đưa ra nhận xét: bức tượng nổi tiếng Chúa Kitô Cứu Thế nhìn xuống thành phố Rio de Janeiro là một “biểu tượng hùng hồn cho chúng ta”. ĐTC giải thích: “Vòng tay rộng mở của Chúa Kitô như muốn nói lên rằng Người muốn ôm lấy tất cả những ai đến với Người”.

Sứ điệp viết: “Ngày nay có rất nhiều người trẻ nghiêm túc đặt câu hỏi: liệu cuộc sống có phải là một điều tốt hay không, và họ loay hoay tìm một lối đi cho mình”, trong khi nhiều người khác lại tự hỏi: “Tôi có thể

làm được gì?” ĐTC cho rằng kinh nghiệm về Ngày GTTG có thể giúp các bạn trẻ trả lời cả hai câu hỏi trên.

Sứ điệp nhấn mạnh đến Năm Đức Tin và lời mời gọi Tân Phúc âm hóa. ĐTC nhắc nhở các bạn trẻ: “Các con là những nhà truyền giáo đầu tiên cho các bạn đồng trang lứa với các con”. Ngài thúc giục họ đào sâu đời sống

(xem tiếp trang 3)

Phát hành sách “Thời thơ ấu của Chúa Giêsu”

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

đổi nơi Đức Kitô, để rồi Ngài sẽ dâng lại tất cả cho Thiên Chúa Cha.

Tuy Đức Giêsu không nói rõ mình là vua, cũng không chịu để dân chúng tôn vương mình, nhưng Ngài lại nói nhiều về Nước của Ngài. Nước đó, Philatô chẳng có gì phải sợ. Một nước không có quân đội để chiến đấu, không có lãnh thổ trên bản đồ, không thuộc về thế gian. Nhưng Nước đó lại có những công dân thực sự. Bất cứ ai đứng về phía sự thật thì thuộc về Nước này. Họ bắt gặp sự thật nơi lời chứng của Đức Giêsu. Họ đã nghe tiếng Ngài và theo Ngài tiến bước. Có những người chưa biết Đức Giêsu, nhưng đã ở rất gần Ngài.

Nước của Vua Giêsu là Nước của sự thật. Sống theo sự thật chẳng bao giờ dễ dàng. Kẻ trung thực thường thua thiệt, lại bị coi là dại dột. Sự dối trá nhiều khi được coi là khôn ngoan. Người ta dối trá một cách trơn tru, không chút áy náy. “*Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi*”. Chúng ta không nghe được tiếng Chúa, chỉ vì ta sợ sự thật, sợ nói thật, sợ sống thật, như Philatô muốn giữ ghế ngồi hơn là cứu người vô tội. Lương tâm bị băng hoại, lòng tin vào nhau bị đổ vỡ. Cuối cùng chính chúng ta là nạn nhân của mình, của một thế giới xây dựng trên những đồ giả.

Mừng lễ Đức Giêsu Kitô là Vua vũ trụ, ta đặt mình trước một thế giới bế bộn bao vấn đề: ô nhiễm môi trường, tăng dân số, aids, thất nghiệp, ma túy, mafia, tham nhũng, nghèo đói, lạc hậu, bất công... Thế lực của sự dữ và tội ác có vẻ thắng thế, ích kỷ, hận thù, bạo lực tung hoành khắp nơi. Chúng ta không chỉ cầu xin cho Nước Chúa mau đến, mà còn đưa tinh thần Đức Kitô vào mọi cơ cấu trần gian: chính trị, xã hội, nghệ thuật, giáo dục, thể thao, giải trí... Càng làm cho sự thật và tình yêu thắng thế thì Nước Chúa càng lớn dần lên cho đến lúc thành tựu viên mãn vào ngày tận thế.

Xin Đức Giêsu làm vua cả vũ trụ loài người nhờ làm vua tiểu vũ trụ là cõi lòng từng Kitô hữu.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, nếu ngày mai Chúa quang lâm, chắc chúng con sẽ vô cùng lúng túng.

(xem tiếp trang 3)

WHĐ (21.11.2012) / VIS – Đúng như dự định, “Thời thơ ấu của Chúa Giêsu”, tập thứ ba của bộ sách nhan đề “Chúa Giêsu thành Nazareth” của Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI đã có mặt tại các nhà sách trên 50 nước từ hôm nay, 21-11-2012. Sách do hai nhà xuất bản Rizzoli và Vatican hợp tác thực hiện bằng 8 ngôn ngữ khác nhau (Ý, Đức, Croat, Pháp, Anh, Ba Lan, Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha) với ấn bản đầu tiên là một triệu bản. Trong những tháng tới, tập sách sẽ được dịch ra 20 ngôn ngữ khác và phát hành tại 72 quốc gia.

Sáng 20-11, tại Hội trường Piô X, Đức hồng y Gianfranco Ravasi, Chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh về Văn hóa đã giới thiệu với báo chí tác phẩm

mới này của Đức Thánh Cha. Hiện diện trong buổi họp báo còn có bà Maria Clara Bingemer, giáo sư thần học tại Đại học giáo hoàng Công giáo

Rio de Janeiro; cha Giuseppe Costa, giám đốc nhà xuất bản Vatican, ông Paolo Mieli, giám đốc nhà xuất bản Rizzoli và cha Federico Lombardi S.J., giám đốc Phòng Báo chí Tòa Thánh.

(xem tiếp trang 3)

Mục tiêu của phong trào đại kết...

tin nơi Chúa Kitô, được kêu gọi trở về với điều cốt lõi, trung tâm của đức tin, để làm chứng cho thế giới về Thiên Chúa hằng sống... Chúng ta không được quên những gì liên kết chúng ta: đức tin vào Thiên Chúa là Cha và là Đấng Tạo Hóa, được mặc khải trong Người Con là Đức Giêsu Kitô, tuôn trào Thánh Thần là Đấng hô sinh và thánh hóa. Đó là đức tin mà chúng ta đã lãnh nhận trong bí tích Rửa tội và đó là đức tin mà, trong đức cậy và đức ái, chúng ta cùng nhau tuyên xưng.

Xét về tính ưu tiên của đức tin, chúng ta cũng có thể hiểu được tầm quan trọng của các cuộc đối thoại và trao đổi về thần học giữa Giáo hội Công giáo với các Giáo hội và cộng đoàn giáo hội khác. Ngay cả khi chúng ta không thể phân định khả năng tái lập sự hiệp thông trọn vẹn trong tương lai gần, thì việc đối thoại như thế cũng giúp chúng ta dễ dàng nhận thức được, không chỉ sự cản trở và những chướng ngại, nhưng cả kinh nghiệm phong phú, đời sống thiêng liêng và suy tư thần học, vốn trở thành một nhân tố thúc đẩy việc làm chúng mạnh mẽ hơn.

Đức Thánh Cha nhấn mạnh rằng mục đích của đại kết là “sự hiệp nhất hữu hình giữa các Kitô hữu đang chia rẽ”. Để đạt được điều này, chúng ta phải làm hết sức lực, nhưng cũng phải nhận ra rằng, xét cho cùng, sự hiệp nhất này là một món quà do

Thiên Chúa ban, và chỉ có thể đến với chúng ta qua Con Thiên Chúa, bởi vì Giáo hội là của Chúa. Từ nhãn quan này chúng ta thấy, điều quan trọng không chỉ là cầu xin Chúa ban cho sự hiệp nhất hữu hình, nhưng nỗ lực để đạt được sự hiệp nhất ấy còn gắn liền với công cuộc Tân Phúc âm hóa.

Thật là tốt đẹp khi cùng nhau hướng tới mục tiêu này, miễn là các Giáo hội và các cộng đoàn không dừng lại nửa chừng, chấp nhận những mâu thuẫn giữa họ như điều bình thường hoặc như điều tốt nhất họ có thể hy vọng đạt được. Đúng hơn, chính trong sự hiệp thông đức tin trọn vẹn, trong các bí tích và thừa tác vụ, mà sức mạnh của Thiên Chúa – vốn hiện diện và hoạt động trong thế giới–, sẽ tìm được cách diễn tả cụ thể.

Đức Thánh Cha kết luận: “Một mặt hiệp nhất là hoa trái của đức tin, và mặt khác hiệp nhất là một phương cách –gần như tiên quyết– để việc loan báo Đức Tin cho những ai chưa biết Đấng Cứu Thế, hoặc cho những ai đã đón nhận lời loan báo Tin Mừng mà gần như lãng quên món quà quý giá này, ngày càng trở nên đáng tin hơn. Đại kết đích thực, nhận ra tính ưu việt của tác động thần linh, trước hết đòi hỏi sự kiên nhẫn, khiêm tốn, và buông mình cho ý Chúa. Xét cho cùng, đại kết và Tân Phúc âm hóa đều đòi hỏi sự hoán cải tích cực, hiểu như là ước muốn chân thành bước theo Chúa Kitô và hoàn toàn vâng theo ý Chúa Cha”.

(VIS, 15-11-2012)

Vai trò của Thánh nhạc trong việc loan báo Tin Mừng

WHĐ (20.11.2012) – Ngày 10-11-2012, ngõ lời trong cuộc tiếp kiến các tham dự viên Hội nghị quốc gia các ca đoàn do Hiệp hội Thánh nhạc Santa Cecilia của Italia tổ chức tại Roma trong hai ngày 10 và 11-11, Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI nói: “Thánh nhạc có thể nâng đỡ đức Tin và đóng góp cho công cuộc Tân Phúc âm hóa”.

Đề cập việc kỷ niệm 50 năm Khai mạc Công đồng Vatican II trùng với Năm Đức Tin, ĐTC đã dành phần lớn bài huấn từ để nói về giáo huấn của Công đồng trong Hiến chế về Phụng vụ, đặc biệt về những nội dung liên quan đến Thánh nhạc.

ĐTC nói: “Về niềm tin, tự nhiên ta nghĩ ngay đến cuộc đời thánh Augustinô, qua đó, sự kiện ngài trở lại chắc chắn có sự tác động của những buổi nghe hát Thánh vịnh và

Thánh thi trong các cử hành Phụng vụ do Thánh Ambrôsiô chủ tọa. Quả thật, nếu đức Tin luôn phát sinh từ lắng nghe Lời Chúa, sự lắng nghe không đơn thuần dừng lại nơi các giác quan mà đi từ giác quan đến trí và tâm. Hiển nhiên âm nhạc,

và nhất là bài hát, đem lại cho các bài Thánh vịnh và các bài ca Thánh Kinh một sức mạnh thông truyền lớn lao. Thánh Ambrôsiô được Chúa ban nhiều ơn riêng, trong đó phải kể đến sự nhạy cảm và khả năng âm nhạc. Sau khi được tấn phong làm giám mục Milano, thánh nhân đã dùng tài âm nhạc được Chúa ban để phục vụ đức Tin và Phúc âm hóa”.

Tiếp theo ĐTC lưu ý: “Hiến chế Sacrosantum Concilium, tiếp nối truyền thống Giáo Hội, đã dạy rằng:

(xem tiếp trang 4)

Công bố Sứ điệp Ngày Giới trẻ Thế Giới...

nội tâm, để có thêm nguồn lực tinh thần hầu chia sẻ với bạn bè. “Chúng ta càng biết Chúa Kitô, chúng ta càng muốn nói về Người. Chúng ta càng nói với Chúa Kitô, chúng ta càng muốn nói về Người. Chúng ta càng để cho Chúa Kitô chinh phục, chúng ta càng muốn đưa những người khác đến với Người”.

ĐTC khuyến khích các bạn trẻ tìm dịp để chia sẻ sứ điệp Tin Mừng: “Các con hãy mở mắt và nhìn ra xung quanh. Các con sẽ thấy rằng mọi Kitô hữu đều có thể tìm thấy cơ hội phúc âm hóa trong các lĩnh vực khác nhau của đời sống, như trong gia đình và cộng đoàn, ở nơi học tập và làm việc, trong nhóm bạn bè và nơi giải trí”.

Và ĐTC đưa ra hai gợi ý cụ thể. Trước hết, các bạn trẻ có nhiều cơ hội chia sẻ đức tin trong “lĩnh vực truyền thông xã hội, đặc biệt là thế giới mạng”, và thế giới du lịch cũng đem đến nhiều cơ hội khác, vì ngày nay rất nhiều bạn trẻ đi du lịch nước ngoài để học tập hay vui chơi.

ĐTC nói rằng người Kitô hữu trẻ không nên lo lắng vì mình là những người loan báo Tin Mừng bất tài, bởi vì đó “không phải là sáng kiến của chúng ta, và không phụ thuộc vào

tài năng của chúng ta”. Ngài khuyến khích họ học hỏi về đức tin, để có thể thông truyền đức tin ấy một cách đúng đắn. ĐTC nói: “Phúc âm hóa đích thực luôn được phát sinh từ cầu nguyện và được nâng đỡ bằng lời cầu nguyện”.

Phát hành sách...

Sách dày 176 trang, chia ra làm 4 chương với lời nói đầu và lời kết.

Chương đầu tiên nói về gia phả của Đấng Cứu Thế trong các Phúc âm Mátthêu và Luca; tuy rất khác nhau, nhưng cả hai bản gia phả này đều có cùng một ý nghĩa thần học và biểu tượng: vị trí của Chúa Giêsu trong lịch sử và nguồn gốc đích thực của Ngài là một khởi đầu mới của lịch sử thế giới.

Chủ đề của chương hai là việc truyền tin sự ra đời của Gioan Tẩy Giả và của Chúa Giêsu. Đọc lại cuộc đối thoại giữa Đức Maria và Tổng lãnh thiên thần Gabriel trong Tin Mừng Luca, Joseph Ratzinger giải thích rằng, qua một người phụ nữ, Thiên Chúa “tìm cách bước vào thế giới một lần nữa”. Trích dẫn thánh Bernard Clairvaux viện phụ, tác giả viết: Để giải thoát con người khỏi tội lỗi, Thiên Chúa cần đến sự tự do vâng phục ý muốn của Ngài. Theo một ý

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Thế giới này còn bao điều khiếm khuyết, dở dang,
còn bao điều nằm ngoài vòng tay của Chúa.

Chúa đâu muốn đến để hủy diệt,
Chúa đâu muốn mất một người nào...

Xin cho chúng con biết cộng tác với Chúa
xây dựng một thế giới yêu thương và công bằng,
vui tươi và hạnh phúc,
để ngày Chúa đến thực là một ngày vui trọn vẹn
cho mọi người và cho cả vũ trụ.

Xin nuôi dưỡng nơi chúng con niềm tin vững vàng
và niềm hy vọng nồng cháy,
để tất cả những gì chúng con làm đều nhằm chuẩn bị cho ngày Chúa trở lại. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

nghĩa nào đó, khi ban cho con người tự do, Thiên Chúa chấp nhận lệ thuộc con người. Quyền năng của Ngài gắn liền với lời xin vâng tự nguyện của một con người. Như thế, chỉ nhờ sự ưng thuận của Đức Maria mà lịch sử cứu độ mới được bắt đầu.

Chương ba tập trung vào sự kiện ở Bêlem và bối cảnh lịch sử của sự ra đời của Chúa Giêsu, đế quốc La Mã dưới thời Augustô, kéo dài từ Đông sang Tây và nhờ vậy ơn cứu độ phổ quát đến được với toàn thế giới; đó thực sự là sự viên mãn của thời gian. Từng yếu tố của câu chuyện giáng sinh đều mang đậm ý nghĩa: sự nghèo nàn mà vị Trưởng tử muôn loài đã chọn để tỏ mình ra, và do đó vẻ huy hoàng của vũ trụ đã bao quanh máng cỏ; tình yêu đặc biệt của Thiên Chúa dành cho người nghèo, biểu lộ trong việc báo tin cho các mục đồng; và lời kinh Vinh danh, vốn có nhiều bản dịch trái ngược nhau.

Chương thứ tư nói về các đạo sĩ - là những người đã nhìn thấy ngôi sao của “Vua người Do Thái” và đã đến thờ lạy Hải nhị, về cuộc chạy trốn sang Ai Cập. Ở đây hình ảnh các đạo sĩ, được tái hiện qua nhiều tài liệu phong phú về khoa học, ngôn ngữ và lịch sử, được trình bày như một biểu tượng hấp dẫn của sự thao thức nội tâm và tìm kiếm sự thật của tâm hồn con người. ■

(VIS, 20-11-2012)

Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI: “Chủ nghĩa vô thần ‘thực dụng’ là một hiện tượng nguy hại cho đức tin”

Đức Thánh Cha đã nói như trên trong buổi tiếp kiến chung ngày 14-11-2012. “Con người đã bị giản lược chỉ còn một chiều kích là một trong những nguyên nhân chính dẫn đến chủ nghĩa toàn trị”.

Chủ nghĩa vô thần đã từng là một chọn lựa mạnh mẽ của giới trí thức, được biện minh và thuyết phục bằng những lập luận xác tín. Thế giới phương Tây, nơi đức Tin Kitô giáo đã từng là “môi trường chúng ta hoạt động”, nay đã khoác hình thức mới của chủ nghĩa vô thần “thực dụng” đang lan tràn rộng rãi. Chủ nghĩa này không phủ nhận những chân lý đức Tin, nhưng đơn giản cho rằng những chân lý này “chẳng liên quan” gì đến cuộc sống hằng ngày của con người.

Theo quan điểm của Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI, hình thức mới của chủ nghĩa vô thần này “là một hiện tượng đặc biệt nguy hại cho đức tin”. Trong buổi tiếp kiến chung ngày 14-11-2012, Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI tiếp tục loạt bài giáo lý về Năm Đức Tin. Tuần trước, ĐTC đã gọi những suy tư về lòng khát khao Chúa mà mỗi người cưu mang trong tâm hồn. Hôm nay, ĐTC mô tả về ba con đường nhận biết Thiên Chúa, đó là: thế giới, con người và đức tin.

Mở đầu bài giảng, ĐTC đi qua những khó khăn ngày nay đức tin đang phải đối diện, đó là “ít hiểu biết về đức tin, đức tin bị thử thách và chối từ đức tin”. ĐTC nhắc lại: “Trong quá khứ, tại phương Tây, trong một xã hội được coi là Kitô giáo, chúng ta hoạt động trong môi trường đức tin”. Tuy nhiên “từ khi thời đại Khai Sáng xuất hiện, những chỉ trích về tôn giáo ngày càng gia tăng, lịch sử mang dấu ấn sự hiện diện của các hệ thống vô thần, trong đó Thiên Chúa chỉ là do đầu óc con người nghĩ ra, một ảo tưởng, và là sản phẩm của một xã hội đã bị quá trình tha hóa làm cho méo mó”. Thế kỷ trước, chúng ta đã chứng kiến sự lớn mạnh và phát triển của chủ nghĩa tục hóa, nhân danh con người có quyền tự chủ tuyệt đối, coi tục hóa là một giải pháp và sự sáng tạo đối với hiện thực”.

ĐTC Bênêdictô XVI nói quá trình này đã làm cho con người trở nên

nghèo nàn bởi “ngăn cản mối liên hệ với Thiên Chúa, lại còn che khuất tầm nhìn đạo đức và nhường chỗ cho chủ nghĩa tương đối”. “Thực sự con người đã bị tách ra khỏi Thiên Chúa, bị giản lược chỉ còn một chiều kích, đó là chiều ngang”. ĐTC cho rằng: “Chủ nghĩa giản lược hóa đích thực này là một trong những nguyên nhân chủ yếu phát sinh chủ nghĩa toàn trị vốn để lại những hậu quả bi thảm trong thế kỷ qua cũng như sự khủng hoảng các giá trị hiện nay chúng ta đang chứng kiến”.

Đối với ĐTC, để thay đổi được tiến trình này, cần phải “mềm mỏng” và “tôn trọng”, dựa trên ba từ: từ thứ nhất là ‘thế giới’, liên quan đến việc “giúp con người ngày nay phục hồi khả năng chiêm ngưỡng vẻ đẹp và cấu trúc của công trình sáng thế. Thế giới này không phải là một khối hỗn mang không có hình dạng, nhưng càng tìm hiểu, càng khám phá cơ chế lý thú của nó, càng ngắm kỹ một mẫu hình, chúng ta càng thấy đó là cả một trí tuệ sáng tạo”.

Từ thứ hai là ‘con người’. Thánh Augustinô từng nói: “Chân lý cư ngụ trong trái tim con người”. Theo ĐTC, “đây là một khía cạnh khác, ngày nay trong một thế giới ồn ào, làm chúng ta bị phân tâm, chúng ta có nguy cơ đánh mất khả năng dừng lại và nhìn sâu vào nội tâm mình”.

Cuối cùng là ‘đức tin’: đây không chỉ đơn giản là một “hệ thống những giá trị, những lựa chọn và hành động”, nhưng “là sự gặp gỡ Thiên Chúa, Đấng đang nói và hành động trong lịch sử, Đấng biến đổi cuộc sống hằng ngày của chúng ta, biến đổi suy nghĩ, các giá trị, những lựa chọn và hành động của chúng ta”. ĐTC Bênêdictô XVI kết luận: “Đức tin không phải ảo tưởng, là trốn chạy cuộc sống, là nơi tạm trú đủ tiện nghi, là cảm xúc; nhưng là sự dấn thân vào mọi khía cạnh của cuộc sống và loan báo Tin Mừng, Tin Vui đem lại giải thoát mọi điều thuộc về con người”. ■

*(Theo Alessandro Speciale,
Vatican Insider, 14-11-2012)*

Vai trò của Thánh nhạc...

Sự liên kết giữa nhạc và lời trong thánh ca là cần thiết và không thể thiếu để tham gia vào phụng vụ trọng thể. Tại sao cần thiết và không thể thiếu? Chắc chắn không phải vì lý do thẩm mỹ nhưng chính là để góp phần nuôi dưỡng và diễn tả đức Tin, nhờ vậy sẽ làm vinh danh Chúa và thánh hóa các tín hữu, đối tượng của thánh nhạc. Chính vì thế, tôi muốn cảm ơn các bạn đã thể hiện tinh thần phục vụ cao quý: loại âm nhạc được các bạn diễn tả không phải là phụ kiện thêm vào, cũng chẳng phải vật trang sức tô điểm cho phụng vụ, nhưng đó là chính phụng vụ”.

Đề cập mối liên hệ giữa thánh nhạc và công cuộc Tân Phúc âm hóa, ĐTC đã nói thêm về giáo huấn của Công đồng qua Hiến chế về Phụng vụ: “Công đồng đã nhắc lại tầm quan trọng của thánh nhạc trong sứ mạng truyền giáo “ad gentes” (đến với muôn dân), đồng thời cổ võ việc phát huy truyền thống âm nhạc của các dân tộc. Nhưng tại các quốc gia đã được Phúc âm hóa từ lâu như Italia, thánh nhạc có thể, và thực tế đã có vai trò quan trọng trong việc thúc đẩy hãy tái khám phá Thiên Chúa, hãy lại đến với sứ điệp Kitô giáo và những mẫu nhiệm đức Tin”.

ĐTC nhắc đến trường hợp của thi sĩ Paul Claudel, người đã hoá cái khi nghe hát bài Magnificat trong giờ Kinh Chiều lễ Giáng Sinh tại nhà thờ Đức Bà Paris, ĐTC nhấn mạnh: “Tuy nhiên, chưa cần nại đến những nhân vật lẫy lừng, chúng ta hãy nghĩ đến tất cả những người đã được tác động sâu xa trong tâm hồn khi nghe thánh nhạc, hơn nữa đến tất cả những ai đã cảm thấy lại được lôi cuốn hướng về Chúa qua cái đẹp của nhạc phụng vụ... Các bạn hãy ra sức nâng cao chất lượng nhạc phụng vụ, đừng sợ phải quay về và khai thác truyền thống lớn lao của nền thánh nhạc của Giáo Hội với hai phương thức diễn tả cao nhất trong nhạc bình ca Grêgôrianô và nhạc đa âm... Sự tham gia tích cực của toàn thể dân Chúa vào phụng vụ không chỉ gồm nói lên mà còn lắng nghe, đón nhận Lời Chúa qua các giác quan và với tâm trí. Điều này cũng đúng đối với nhạc phụng vụ nữa”. ■

(Theo VIS, 10-11-2012)

**Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam tuyển chọn bài viết,
tin tức từ hdgmvietnam.org,
phát hành thứ Năm hằng tuần trên trang hdgmvietnam.org
theo dạng pdf**
